VERORDENING (EG) Nr. 1995/2000 VAN DE RAAD

van 18 september 2000

tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve invordering van de voorlopige rechten op de invoer van oplossingen van ureum en ammoniumnitraat uit Algerije, Wit-Rusland, Litouwen, Rusland en Oekraïne, en tot beëindiging van de antidumpingprocedure betreffende de invoer uit Slowakije

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap [1], met name artikel 9,

Gezien het voorstel dat de Commissie heeft ingediend na overleg met het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORLOPIGE MAATREGELEN

(1) De Commissie heeft bij Verordening (EG) nr. 617/2000 [2] („de voorlopige verordening") voorlopige antidumpingrechten ingesteld op de invoer van oplossingen van ureum en ammoniumnitraat (UAN), vallende onder GN-code 3102 80 00, van oorsprong uit Algerije, Wit-Rusland, Litouwen, Rusland en Oekraïne, en heeft op voorlopige grondslag een door een producent/exporteur in Algerije aangeboden verbintenis aanvaard.

(2) In de genoemde verordening werd voorlopig geconcludeerd dat geen antidumpingrecht diende te worden ingesteld op de invoer van het betrokken product uit Slowakije, waarop het onderzoek eveneens betrekking had, aangezien deze invoer geen aanmerkelijke schade bleek te hebben toegebracht aan de bedrijfstak van de Gemeenschap.

B. VERVOLGPROCEDURE

(3) Na de bekendmaking van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan werd besloten voorlopige maatregelen te nemen ten aanzien van de invoer van oplossingen van UAN uit Algerije, Wit-Rusland, Litouwen, Rusland en Oekraïne („bekendmaking") werden door diverse belanghebbenden schriftelijke opmerkingen gemaakt. Belanghebbenden die daarom verzochten, werden bovendien gehoord.

(4) De Commissie heeft verder alle informatie verzameld en geverifieerd die zij voor haar definitieve bevindingen noodzakelijk achtte.

(5) Alle belanghebbenden werden in kennis gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de instelling van definitieve antidumpingrechten en de definitieve invordering van de voorlopige rechten aan te bevelen. Voorts werd een termijn vastgesteld waarbinnen belanghebbenden na deze bekendmaking opmerkingen konden maken.

(6) Het mondeling en schriftelijk commentaar van de belanghebbenden werd in overweging genomen en voorzover dienstig werden de voorlopige bevindingen dienovereenkomstig gewijzigd.

C. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

(7) Zoals uiteengezet in overweging 8 van de voorlopige verordening zijn de betrokken producten oplossingen van UAN, een vloeibare meststof die in de landbouw wordt gebruikt. Alle oplossingen van UAN worden, ongeacht hun stikstofgehalte, geacht dezelfde fundamentele fysieke en chemische kenmerken te hebben en worden dientengevolge in het kader van dit onderzoek als een enkel product beschouwd.

(8) Gezien het bovenstaande en omdat geen van de belanghebbenden nieuwe argumenten naar voren heeft gebracht ten aanzien van de voorlopige bevindingen van de Commissie betreffende het betrokken product en rekening houdend met de bevindingen betreffende het soortgelijke product, worden de in de overwegingen 8 en 9 van de voorlopige verordening vermelde feiten en bevindingen bevestigd.

D. DUMPING

1. Algerije

a) *Normale waarde*

(9) De medewerkende producent/exporteur voerde aan dat zijn productiekosten niet juist berekend waren omdat de Commissie geen rekening had gehouden met het feit dat geen invoerrechten waren betaald op de ingevoerde grondstoffen die bij de vervaardiging van het voor uitvoer bestemde betrokken product werden gebruikt. Voorts was hij van mening dat de Commissie de kosten van het vervoer van de fabriek naar de haven niet juist had bepaald.

(10) Beide beweringen werden onderzocht. Het argument met betrekking tot de invoerrechten werd juist bevonden. De samengestelde normale waarde werd derhalve herberekend teneinde rekening te houden met dit element. Het argument met betrekking tot de kosten van vervoer werd afgewezen omdat het niet met

[1] PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 905/98 (PB L 128 van 30.4.1998, blz. 18).
[2] PB L 75 van 24.3.2000, blz. 3.

voldoende bewijsmateriaal was gestaafd. De resterende bevindingen ten aanzien van de normale waarde als vermeld in de overwegingen 11 en 12 van de voorlopige verordening worden bevestigd.

b) *Uitvoerprijs, vergelijking*

(11) Omdat hierop geen commentaar werd gegeven, worden de voorlopige bevindingen in de overwegingen 13 en 14 van de voorlopige verordening bevestigd.

c) *Dumpingmarge*

(12) Omdat geen commentaar werd ontvangen betreffende de methode voor de berekening van de dumpingmarge wordt de in overweging 15 van de voorlopige verordening omschreven methode bevestigd. De aldus berekende definitieve antidumpingmarge voor de medewerkende producent/exporteur, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs franco grens Gemeenschap bedraagt thans 9,7 %.

Aangezien de enige bekende producent/exporteur de volledige uitvoer van het betrokken product uit Algerije naar de Gemeenschap voor zijn rekening nam, wordt de residuele dumpingmarge op hetzelfde niveau vastgesteld.

2. **Litouwen**

a) *Normale waarde*

(13) De Litouwse producent tekende bezwaar aan tegen de voorlopige bevindingen van de Commissie met het argument dat zijn normale waarde, die was samengesteld omdat het betrokken product niet op de binnenlandse markt was verkocht, te hoog was en een veel te hoge dumpingmarge opleverde (7,6 %). In het bijzonder merkte hij op dat zijn verkoopkosten, algemene kosten en administratiekosten (VA & A) te hoog waren geraamd en dat de desbetreffende gegevens afkomstig waren uit andere rekeningen (gecontroleerde jaarrekeningen voor 1998) dan die welke voor de berekening van de fabricagekosten waren gebruikt (interne bedrijfsboekhouding van de onderneming voor het onderzoektijdvak, juni 1998-mei 1999), waardoor een onjuist resultaat werd bereikt.

(14) Omdat het betrokken product niet op de binnenlandse markt was verkocht, dienden de bedragen voor de uitgaven van VA & A overeenkomstig artikel 2, lid 6, van Verordening (EG) nr. 384/96 (hierna „de basisverordening" te noemen) te worden bepaald. Omdat geen gebruik kon worden gemaakt van de VA & A van andere producenten in Litouwen werden de VA & A van de enige Litouwse producent vastgesteld op basis van de werkelijke bedragen die in het kader van normale handelstransacties voor de betrokken exporteur of producent op de binnenlandse markt van het land van oorsprong van toepassing waren bij de productie en de verkoop van dezelfde algemene categorie van producten. Wat dit betreft wordt opgemerkt dat de onderneming in haar antwoord op de vragenlijst aanvankelijk geen enkele informatie had verstrekt over haar globale uitgaven voor VA & A. Deze informatie werd enkel verstrekt nadat de Commissie een ingebrekestelling had gezonden. Zij was echter niet enkel onjuist maar ook onvolledig in die zin dat bepaalde financiële uitgaven niet waren vermeld. De diensten van de Commissie hebben voor hun voorlopige vaststellingen derhalve gebruik gemaakt van een betrouwbare informatiebron (de gecontroleerde rekeningen voor 1998).

(15) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening werden de uitgaven voor VA & A herberekend op basis van de gegevens uit de interne bedrijfsboekhouding die bij de voorlopige vaststellingen voor de berekening van de fabricagekosten van het betrokken product werden gebruikt. De Commissie heeft om nadere informatie verzocht over de cijfers van deze onderneming en heeft alle informatie die zij sedert de opening van het onderzoek had ontvangen opnieuw onderzocht. Zij kwam daarbij tot de conclusie dat deze cijfers een voldoende betrouwbare grondslag vormden. De herberekening van de uitgaven voor VA & A leidde tot een lagere normale waarde.

(16) Na de bekendmaking van de definitieve bevindingen bracht de Litouwse producent nog andere bezwaren naar voren.

Deze onderneming was in het algemeen van oordeel dat de herziene methode een aantal onjuistheden had opgeleverd omdat de voor de vaststelling van de uitgaven voor VA & A gebruikte rekeningen onvolledig en onjuist waren. Opgemerkt wordt wat dit betreft dat deze rekeningen ook voor de vaststelling van de fabricagekosten werden gebruikt en dat de betrokken onderneming hiertegen bij het voorlopige onderzoek geen bezwaar had gemaakt. Zij had er integendeel sterk op aangedrongen dat deze rekeningen ook voor de vaststelling van de uitgaven voor VA & A gebruikt zouden worden.

De onderneming maakte vervolgens een aantal specifieke opmerkingen. Ten eerste beweerde zij dat zowel haar totale als haar binnenlandse omzet op basis van de interne bedrijfsboekhouding betreffende het onderzoektijdvak te laag werden vastgesteld. Deze opmerking werd niet aanvaard omdat de betrokken onderneming sedert het begin van het onderzoek voldoende gelegenheid heeft gehad een volledig en juist beeld te geven van haar situatie. Zij heeft van deze mogelijke onjuistheid van de door haar verstrekte gegevens geen melding gemaakt tot het tijdstip waarop zij besloot de definitieve bevindingen te betwisten en heeft zelfs dan geen verklaring gegeven voor de onjuiste omzetgegevens.

Ten tweede merkte de onderneming op dat haar uitgaven voor VA & A in de interne bedrijfsboekhouding te laag waren omdat hierin geen rekening was gehouden met de VA & A bij uitvoer naar andere markten dan de Gemeenschap. Zij was derhalve van mening dat de Commissie op haar totale VA & A een groter bedrag in mindering had moeten brengen om het juiste bedrag van de binnenlandse VA & A vast te stellen. Deze opmerking werd evenmin aanvaard omdat de kosten in kwestie bij de uitvoer naar deze andere markten extreem hoog waren in vergelijking met de uitvoer naar de Gemeenschap en omdat in een eerder stadium van de procedure geen melding was gemaakt van deze discrepantie en geen verklaring was gegeven voor het feit dat deze uitgaven niet in de bedrijfsboekhouding waren vermeld.

Ten derde beweerde deze onderneming dat een gedeelte van haar financiële uitgaven niet aan de productie van UAN mocht worden toegerekend omdat haar zakelijke activiteiten grotendeels uit participaties bestonden. De Commissie merkt wat dit betreft op dat de activiteiten van deze onderneming overwegend in de productie van meststoffen bestaan en dat zij bovendien in de vragenlijst geen gegevens had verstrekt over haar financiële uitgaven, met het argument dat geen enkele van deze uitgaven aan de productie van UAN kon worden toegerekend. Er wordt van uitgegaan dat alle uitgaven die niet rechtstreeks aan een bepaald product kunnen worden toegerekend, bij gebrek aan een betere oplossing aan de omzet moeten worden toegerekend. Deze opmerking werd derhalve niet aanvaard, behalve wat de financiële courtage betreft. Deze laatste diende evenwel niet in aanmerking te worden genomen omdat zij geen gevolgen zou hebben gehad voor de definitieve bevindingen.

Ten vierde voerde deze onderneming aan dat met de algemene en administratieve uitgaven enkel rekening had moeten worden gehouden voor zover deze verband hielden met productieactiviteiten. De onderneming legde een tabel met gegevens voor die op deze grondslag door haar externe controleurs was opgesteld. Dit argument werd niet aanvaard omdat de controleurs in de brief waaraan de tabel als bijlage was gehecht uitdrukkelijk hadden geweigerd commentaar te geven bij de cijfers. Voorts is het in de voorgaande alinea aangehaalde argument betreffende de toerekening van de kosten aan de totale omzet ook in dit geval relevant. Een soortgelijk argument waarin de toerekening van de algemene en administratieve uitgaven in verband met handelsactiviteiten werd betwist en waarvoor geen bewijsmateriaal werd voorgelegd, werd eveneens afgewezen.

(17) De indiener van de klacht, de European Fertilisers Manufacturers' Association (EFMA) heeft eveneens commentaar gegeven op de methode voor de berekening van de normale waarde voor de Litouwse producent en gaf daarin de mening te kennen dat de Commissie correcties had moeten aanbrengen voor:

— afschrijvingspercentages, met het argument dat de door de producent toegepaste percentages te laag waren en niet in overeenstemming met die welke in West-Europa en, in het bijzonder, door de bedrijfstak van de Gemeenschap werden toegepast;

— de raming van de vaste activa, met het argument dat de activa van deze producent niet overeenkomstig de internationale boekhoudnormen werden geraamd;

— de door de Russische gasleverancier aangerekende gasprijs, die te laag werd geacht en die tot abnormaal lage productiekosten had geleid. De indiener van de klacht stelde voor dat de Commissie de gaskosten van de producent zou herberekenen op basis van een gasprijs die volgens een gasleverancier in de Gemeenschap redelijkerwijze de laagste prijs is die de Litouwse producent in het onderzoekstijdvak voor het gas kan hebben betaald.

De drie argumenten werden onderzocht. Wat de depreciatie betreft zij opgemerkt dat hoewel de meeste, doch lang niet alle, door de Litouwse producent toegepaste afschrijvingstermijnen langer waren dan die van de producenten in de Gemeenschap, deze termijnen toch grotendeels binnen de in de Gemeenschap toepasselijke minima en maxima vielen. De afgeschreven bedragen, uitgedrukt als een percentage van de productiekosten, weken evenwel niet sterk af van die welke in de bedrijfstak van de Gemeenschap worden geconstateerd. Voorts waren deze termijnen in overeenstemming met de Litouwse boekhoudpraktijken. De vaste activa bleken eveneens overeenkomstig de nationale boekhoudnormen te zijn vastgesteld. Deze argumenten werden derhalve van de hand gewezen.

De kwestie van de gasprijzen werd reeds grondig onderzocht in het stadium van de voorlopige procedure, waarbij werd geconcludeerd dat er geen aanwijzingen waren dat de toegepaste prijzen niet betrouwbaar waren of niet aan de werkelijke leveringskosten beantwoordden. Voorts werd vastgesteld dat de door Litouwse producent betaalde gasprijs niet lager was dan de door de indiener van de klacht opgegeven prijs. Dit argument werd derhalve eveneens afgewezen.

b) *Uitvoerprijs, vergelijking*

(18) Aangezien wat dit betreft geen commentaar werd ontvangen, werden de voorlopige bevindingen in de overwegingen 17 en 18 van de voorlopige verordening bevestigd.

c) *Dumpingmarge*

(19) Aangezien geen commentaar werd ontvangen betreffende de berekeningswijze van de dumpingmarge, werd de in overweging 19 van de voorlopige verordening omschreven methode bevestigd. Volgens deze berekeningsmethode bedraagt de definitieve dumpingmarge voor de medewerkende producent/exporteur, de bovengenoemde wijzigingen in acht genomen en uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs franco grens Gemeenschap, 5,8 %.

Omdat de enige bekende producent/exporteur de volledige uitvoer uit Litouwen van het betrokken product naar de Gemeenschap voor zijn rekening nam, wordt de residuele dumpingmarge op hetzelfde niveau vastgesteld.

3. **Wit-Rusland, Rusland, Oekraïne**

a) *Referentieland*

(20) Aangezien geen opmerkingen werden ontvangen betreffende de keuze van Litouwen als derde land met een markteconomie, worden de voorlopige conclusies in overweging 22 van de voorlopige verordening bevestigd.

b) *Rusland*

i) Individuele behandeling

(21) Een medewerkende producent/exporteur verzocht de Commissie zijn verzoek om een individuele behandeling opnieuw in overweging te nemen en daarbij rekening te houden met het argument dat zijn uitvoertransacties op geen enkele wijze door de staat waren beïnvloed. Tot staving van zijn verzoek voerde hij de volgende argumenten aan:

— de voorwaarden van de uitvoertransacties waren in volledige vrijheid vastgesteld;

— de raad van toezicht werd jaarlijks verkozen door de aandeelhouders waarvan de meeste particuliere ondernemingen of individuele personen waren. Slechts een lid van de Raad was niet onafhankelijk van de staat;

— valuta's werden op basis van commerciële wisselkoersen omgerekend.

(22) De Commissie heeft het verzoek om een individuele behandeling opnieuw onderzocht en heeft daarbij in dit definitieve stadium vooral aandacht besteed aan de elementen die rechtstreeks van invloed zijn op de exportactiviteiten van de onderneming. Zij kwam daarbij tot de conclusie dat de argumenten van de onderneming gegrond waren. Omdat bovendien was gebleken dat de invloed van de staat niet zo groot was dat de maatregelen zouden worden ontdoken indien niet voor alle exporteurs dezelfde rechten golden, werd het verzoek van de onderneming aanvaard.

(23) De indiener van de klacht had ernstig bezwaar tegen de toekenning van de individuele behandeling aan deze producent in het definitieve stadium omdat de Commissie het verzoek bij de voorlopige procedure had verworpen met het argument dat er teveel invloed was van de staat. Dit feit zou op zich voor de Commissie voldoende moeten zijn om niet op haar besluit terug te komen. De indiener van de klacht voerde aan dat de lage gasprijzen van de Russische staat de fabrikanten van meststoffen een oneerlijk concurrentievoordeel verschaften en dat de uitvoer van deze producenten derhalve niet kon worden geacht volledig in het kader van normale handelstransacties te hebben plaatsgevonden. Voorts gaf hij uiting aan zijn verontrusting over het verhoogde gevaar voor ontduiking van de rechten, omdat de individuele marge een weinig lager was dan de voor het gehele land geldende marge.

De Commissie merkt op dat in het kader van de voorlopige procedure genomen beslissingen steeds worden herzien in het licht van de ontvangen mededelingen en kunnen worden gewijzigd vooraleer definitieve vaststellingen worden gedaan. De staat had inderdaad invloed op de gasprijzen, doch dit argument is niet relevant omdat de normale waarde op basis van de samengestelde waarde in het referentieland werd vastgesteld. Bovendien kon deze onderneming vrij beslissen welke hoeveelheden zij uitvoerde en tegen welke prijzen. Indien de Commissie dit argument zou aanvaarden dan zou zij in bijna alle gevallen genoodzaakt zijn de individuele behandeling te ontzeggen aan alle ondernemingen die niet de status van een onderneming in een marteconomie hebben (omdat zij niet aan de criteria van artikel 2, lid 7, onder c) van de basisverordening voldoen). Wat het verhoogde gevaar voor ontduiking van de maatregelen betreft wordt verwezen naar overweging 23 waarin is uiteengezet in hoeverre de betrokken onderneming onafhankelijk is van de staat.

ii) Vergelijking

(24) De indiener van de klacht had ook bezwaar tegen de grondslag waarop de normale waarde met de uitvoerprijs was vergeleken, namelijk fob franco grens exportland. Hij was van mening dat deze methode een onjuist resultaat heeft opgeleverd omdat zij niet naar behoren rekening hield met verschillen tussen de interne kosten van vervoer in landen met en zonder markteconomie en dat, indien de vergelijking op de grondslag af fabriek was gemaakt, de dumpingmarge veel hoger zou zijn geweest.

De vergelijking van de normale waarde met de uitvoerprijs dient daadwerkelijk in een vergelijkbaar handelsstadium, hetzij fob, hetzij af fabriek, te geschieden. In dit geval is het betrokken product een in bulk verkocht product en is het aandeel van de kosten van vervoer in de verkoopprijs zeer groot. Na een grondig onderzoek van de argumenten kwam de Commissie tot de conclusie dat de vergelijking in het stadium fob inderdaad een ongerechtvaardigd voordeel toekent aan ondernemingen waarvan de geografische ligging, indien zij in een land met een markteconomie gevestigd zouden zijn, het onmogelijk zou maken producten in bulk uit te voeren. Zij heeft derhalve, ten behoeve van de definitieve vaststellingen, de grondslag van de vergelijkingen van „fob" in „af fabriek" veranderd. De uitvoerprijs werd derhalve gecorrigeerd voor de kosten van het vervoer van de fabriek naar de haven en voor de kosten van de in de haven verleende diensten.

iii) Dumpingmarge

(25) Zowel de individuele dumpingmarge voor de medewerkende producent/exporteur aan wie een individuele behandeling werd toegekend als de voor het gehele land geldende dumpingmarge voor alle andere producenten werden herberekend op basis van de herziene normale waarde van de Litouwse producent (zie overwegingen 13, 14 en 15).

Aldus berekend zijn de dumpingmarges, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs franco grens Gemeenschap:

— JSC Nevinnomyssky Azot:	28,5 %
— Alle andere ondernemingen:	41,0 %.

c) *Wit-Rusland*

i) Vergelijking

(26) Omdat de grondslag van de vergelijking van „fob" in „af fabriek" was gewijzigd (zie overweging 24), werd de uitvoerprijs naar behoren gecorrigeerd voor de kosten van het vervoer van de fabriek naar de haven en voor de kosten van de in de haven verleende diensten.

ii) Dumpingmarge

(27) De dumpingmarge voor Wit-Rusland werd herberekend op basis van de herziene normale waarde van de Litouwse producent (zie overwegingen 13, 14 en 15).

(28) De medewerkende producent/exporteur voerde aan dat hij niet naar behoren in kennis was gesteld van de voorlopige bevindingen en dat hij daardoor geen gegronde en nuttige opmerkingen had kunnen maken over de berekening van de dumpingmarge. Voorts was hij van mening dat de uitgevoerde hoeveelheden onjuist berekend waren omdat geen rekening was gehouden met teruggezonden hoeveelheden en omdat een gedeelte van het uitgevoerde UAN een stikstofgehalte van 30 %

had in plaats van de normale 32 %. Ten slotte wees hij er op dat de cif-waarde niet juist was berekend.

(29) Wat de in de bekendmaking van de voorlopige bevindingen verstrekte hoeveelheid informatie betreft, wordt opgemerkt dat de Commissie niet meer informatie kon verstrekken zonder haar geheimhoudingsplicht ten aanzien van de normale waarde van de enige Litouwse producent te schenden.

(30) Wat de andere argumenten betreft, werd de beschikbare informatie opnieuw onderzocht en werden de uitgevoerde hoeveelheden aangepast. De in de voorlopige verordening toegepaste methode voor de berekening van de cif-waarde wordt bevestigd.

(31) Aangezien wat de vaststelling van de dumpingmarge betreft geen andere opmerkingen werden ontvangen, wordt de in overweging 31 van de voorlopige verordening uiteengezette methode bevestigd. De aldus berekende dumpingmarge voor het gehele land, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs franco grens Gemeenschap, bedraagt 55 %.

d) *Oekraïne*

i) Vergelijking

(32) Omdat de grondslag van de vergelijking van „fob" in „af fabriek" werd gewijzigd (zie overweging 24) werden in de uitvoerprijs de nodige correcties aangebracht voor de kosten van vervoer vanaf de fabriek naar de haven en voor de dienstverlening in de haven.

ii) Dumpingmarge

(33) De Commissie heeft de dumpingmarge voor Oekraïne herberekend op basis van de herziene normale waarde van de Litouwse producent (zie overwegingen 13, 14 en 15).

Aldus berekend bedraagt de dumpingmarge voor het gehele land, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs franco grens Gemeenschap, 50,4 %.

E. **BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP**

(34) Omdat geen enkele opmerking noch nieuwe informatie werden ontvangen, worden de voorlopige bevindingen betreffende het begrip „bedrijfstak van de Gemeenschap" in de overwegingen 35 en 36 van de voorlopige verordening bevestigd.

F. **SCHADE**

1. **Cumulatie**

(35) De indiener van de klacht had bezwaar tegen het feit dat de invoer uit Slowakije niet cumulatief werd beoordeeld, doch verstrekte geen nieuwe informatie. Wat dit betreft wordt in het bijzonder onderstreept dat zowel in omvang als in marktaandeel de invoer uit Slowakije de minste van al de betrokken landen was en dat de prijzen van de uit Slowakije ingevoerde producten die van de bedrijfstak van de Gemeenschap niet onderboden. De voorlopige bevindingen betreffende de decumulatie van de invoer uit Slowakije worden derhalve bevestigd.

(36) De Algerijnse producent/exporteur voerde aan dat de invoer uit Algerije, gezien de lage dumpingmarge, het kleine gemiddelde marktaandeel en de lage marge van onderbieding, afzonderlijk diende te worden beoordeeld. Wat dit betreft wordt opgemerkt dat de dumpingmarge voor de invoer uit Algerije hoger is dan minimaal en dat de omvang van deze invoer in het onderzoektijdvak niet onbeduidend was. Wat de mededingingsvoorwaarden betreft, wordt bovendien opgemerkt dat deze invoer, in omvang uitgedrukt, een stijgende tendens vertoonde, dat de door de Algerijnse producent/exporteur toegepaste prijzen vergelijkbaar waren met die van de andere producenten/exporteurs in de andere betrokken landen en dat voor deze ingevoerde producten, die via dezelfde distributiekanalen werden verkocht, prijsonderbieding werd vastgesteld. Om deze redenen werden, overeenkomstig artikel 3, lid 4, van de basisverordening, de voorlopige bevindingen als omschreven in overweging 41 van de voorlopige verordening bevestigd.

2. **Prijsonderbieding**

(37) De producent/exporteur in Wit-Rusland merkte op dat de invoer uit zijn land in 1998 aan een douanerecht van 6,8 % en in 1999 aan een recht van 6,5 % was onderworpen, terwijl de Commissie bij de berekening van de cif-waarde franco grens Gemeenschap, af kade en na inklaring, voor al deze invoer een recht van 6,5 % had gebruikt. De cif-waarde werd op basis van de aangereikte gegevens opnieuw berekend, doch deze berekening leidde niet tot een wijziging van de marge van onderbieding voor de invoer uit Wit-Rusland als vermeld in overweging 46 van de voorlopige verordening.

(38) Omdat het douanerecht op de invoer uit Rusland in 1999 eveneens was gewijzigd, werd de marge van onderbieding voor de invoer uit dit land eveneens dienovereenkomstig herberekend. De herziene gewogen gemiddelde marge van onderbieding, uitgedrukt als een percentage van de prijzen van de bedrijfstak van de Gemeenschap, bedraagt 6,5 %. Voor het overige wordt de in overweging 46 van de voorlopige verordening omschreven methode bevestigd.

3. **Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap**

(39) Bepaalde belanghebbenden waren van oordeel dat bij het onderzoek naar de schade niet de situatie in 1997 doch de situatie in 1995 met de situatie in het onderzoektijdvak vergeleken had moeten worden. Wat dit betreft wordt er op gewezen dat aanmerkelijke schade in het onderzoektijdvak één van de voorwaarden is waaraan moet zijn voldaan opdat antidumpingmaatregelen kunnen worden ingesteld. Opgemerkt wordt bovendien dat de basisverordening niet voorschrijft dat tijdens de gehele periode waarop het schadeonderzoek betrekking heeft, schade moet zijn veroorzaakt. Dit zou namelijk betekenen dat de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap over een periode van 4 of 5 jaar voortdurend dient te verslechteren vooraleer maatregelen kunnen worden genomen. Om te bepalen of dergelijke

schade is veroorzaakt, worden onder meer de voorafgaande jaren en de ontwikkelingen en tendensen tussen die jaren en het onderzoektijdvak als referentiewaarden genomen. In dit geval bestreek het onderzoek de periode tussen 1995 en het onderzoektijdvak en niet enkel, zoals deze belanghebbenden beweren, het jaar 1995 en het onderzoektijdvak. De ontwikkelingen in deze periode wijzen op een aanmerkelijke verslechtering van de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap, in het bijzonder tussen 1997 en het onderzoektijdvak. Gezien het bovenstaande worden de voorlopige bevindingen ten aanzien van de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden aanmerkelijke schade bevestigd.

G. **OORZAKELIJK VERBAND**

(40) Bepaalde producenten/exporteurs waren van mening dat de Commissie de gevolgen voor de wereldwijde overproductie van het besluit van China de invoer van ureum met ingang van april 1997 te verbieden, heeft onderschat. Wat dit betreft wordt opgemerkt dat een situatie van overproductie, hoe groot deze ook moge zijn, geen rechtvaardiging vormt voor invoer met dumping die schade toebrengt aan de bedrijfstak van de Gemeenschap. Bij gebrek aan nieuwe informatie worden de bevindingen in de overwegingen 62 en 63 van de voorlopige verordening derhalve bevestigd.

H. **BELANG VAN DE GEMEENSCHAP**

(41) Bij gebrek aan nieuwe informatie worden de voorlopige bevindingen in de overwegingen 64 tot 69 van de voorlopige verordening bevestigd.

I. **ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

1. **Beëindiging van de procedure ten aanzien van Slowakije**

(42) Gezien de in overweging 60 van de voorlopige verordening neergelegde conclusie dat geen prijsonderbieding werd vastgesteld, dat de ingevoerde hoeveelheden betrekkelijk gering waren en het marktaandeel klein en stabiel, wordt de procedure betreffende de invoer uit Slowakije zonder maatregelen beëindigd.

2. **Niveau waarop de schade wordt weggenomen**

(43) Wat de omvang van de definitieve maatregelen betreft, wordt bevestigd dat de prijzen van de met dumping ingevoerde producten dienen te worden verhoogd tot het niveau waarop zij geen schade meer veroorzaken.

(44) De indiener van de klacht voerde aan dat een winstmarge van 5 % niet realistisch was en dat voor het vaststellen van een niet-schadeveroorzakende prijs een hogere winstmarge diende te worden ingecalculeerd. Aangezien in eerdere antidumpingzaken betreffende oplossingen van UAN evenwel gebruik was gemaakt van een winstmarge van 5 % en er geen aanwijzingen zijn dat de omstandigheden gewijzigd zijn en een nieuwe evaluatie noodzakelijk is, wordt ook in dit geval een winstmarge van 5 % passend geacht.

(45) De methode voor het vaststellen van de schademarge als omschreven in overweging 70 van de voorlopige verordening wordt bovendien bevestigd.

(46) De schademarge voor Wit-Rusland werd herzien teneinde rekening te houden met het feit dat het douanerecht op de invoer uit dit land in 1998 en 1999 respectievelijk 6,8 % en 6,5 % bedroeg, terwijl, zoals hierboven vermeld, de Commissie bij de berekening van de cif-waarde franco grens Gemeenschap, af kade en na inklaring, voor alle invoer een recht van 6,5 % had gebruikt. De cif-waarde werd dienovereenkomstig herberekend. De nieuwe schademarge voor de invoer uit Wit-Rusland bedraagt 27,5 %.

(47) Aangezien het douanerecht op de invoer uit Rusland in 1999 eveneens is gewijzigd, werden de schademarges voor de invoer uit dit land eveneens dienovereenkomstig herberekend. Omdat aan één producent/exporteur uit Rusland een individuele behandeling werd toegekend, werd bovendien een individuele schademarge berekend. De nieuwe schademarges voor de invoer uit Rusland zijn evenwel nog steeds lager dan de vastgestelde dumpingmarges.

3. **Verbintenissen**

(48) De in het kader van de voorlopige procedure van de Algerijnse producent/exporteur aanvaarde verbintenis werd herzien met het oog op de aanpassing van de minimum invoerprijs voor deze producent op basis van de definitieve bevindingen (zie overwegingen 9 tot 12).

De door de twee medewerkende Russische ondernemingen aangeboden verbintenissen werden afgewezen. Eén van deze verbintenissen werd niet aanvaard omdat de betrokken onderneming geen producent/exporteur was van wie een dergelijke verbintenis kon worden aanvaard, aangezien hij slechts een tussenpersoon was die het betrokken product van een niet-medewerkende producent aankocht en het vervolgens voor uitvoer aan een verbonden onderneming verkocht. De andere aangeboden verbintenis werd afgewezen omdat de betrokken onderneming een geïntegreerde fabrikant van meststoffen is die een ruime keuze aan andere afzetmogelijkheden heeft wanneer één van zijn producten aan maatregelen wordt onderworpen. Er wordt met nadruk op gewezen dat onder deze omstandigheden niet op doeltreffende wijze toezicht worden gehouden op de naleving van de verbintenissen.

De door de medewerkende producent/exporteur uit Wit-Rusland aangeboden verbintenis werd op soortgelijke gronden verworpen.

4. **Vorm en omvang van de definitieve maatregelen**

(49) Op grond van het bovenstaande en overeenkomstig artikel 7, lid 2, van de basisverordening wordt geconcludeerd dat definitieve antidumpingrechten dienen te worden ingesteld op het niveau van de geconstateerde schademarges, die lager zijn dan de dumpingmarges. Om de in de overwegingen 15 en 19 van de voorlopige verordening genoemde redenen wordt bevestigd dat de residuele rechten voor Algerije en Litouwen worden vastgesteld op het niveau dat voor de enige producent in elk van deze landen werd bepaald.

(50) Teneinde de doeltreffendheid van de maatregelen te waarborgen en de bij een aantal eerdere procedures betreffende meststoffen geconstateerde prijsmanipulatie te ontmoedigen, wordt bepaald dat de rechten dienen te worden opgelegd in de vorm van specifieke bedragen per t. Deze bedragen zijn:

Land	Dumpingmarge	Grondslag van het AD-recht	Bedrag van het recht (per t)
Algerije			
— Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 EUR
Wit-Rusland	55,0	27,5	17,86 EUR
Litouwen			
— JSC Achema	5,8	5,8	3,98 EUR
Rusland			
— JSC Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 EUR
— Alle andere ondernemingen	41,0	32,0	20,11 EUR
Oekraïne	50,4	45,7	26,17 EUR

(51) Het in deze verordening vermelde individuele antidumpingrecht voor een bepaalde onderneming is gebaseerd op de bevindingen in het kader van deze procedure. Het weerspiegelt de situatie die tijdens het onderzoek voor die onderneming werd vastgesteld. Dit recht (in tegenstelling tot het „voor alle ondernemingen" in het land geldende recht) is dus uitsluitend van toepassing op producten die uit het betrokken land die door de genoemde onderneming (rechtspersoon) zijn vervaardigd. Producten die zijn vervaardigd door andere niet specifiek met naam en adres in het dispositief van deze verordening genoemde ondernemingen, met inbegrip van ondernemingen die banden hebben met de specifiek genoemde ondernemingen, komen niet voor dit recht in aanmerking. Op deze ondernemingen is het voor „alle andere ondernemingen" geldende recht van toepassing.

(52) Aanvragen om toepassing van dit specifiek voor een onderneming geldende antidumpingrecht (bijvoorbeeld naar aanleiding van de naamswijziging van een onderneming of de oprichting van nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen) dienen aan de Commissie [1] te worden gericht, met opgave van alle relevante gegevens, in het bijzonder indien deze naamswijziging of de oprichting van de nieuwe productie- of verkoopmaatschappijen verband houden met wijzigingen in de activiteiten van de onderneming op het gebied van de productie en de verkoop in binnen- en buitenland. Indien zij dit gerechtvaardigd acht, zal de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de verordening wijzigen door bijwerking van de lijst van ondernemingen die voor een individueel recht in aanmerking komen.

J. **INVORDERING VAN DE VOORLOPIGE RECHTEN**

(53) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumpingmarges en de omvang van de aan de bedrijfstak van de Gemeenschap toegebrachte schade wordt het noodzakelijk geacht de bedragen waarvoor zekerheid is gesteld door middel van het bij Verordening (EG) nr. 617/2000 opgelegde antidumpingrecht definitief in te vorderen ten bedrage van het definitief opgelegde recht,

[1] Europese Commissie
Directoraat-generaal TRADE
Directoraat C
DM 24 - 8/38
Wetstraat, 200
B-1049 Brussel

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van mengsels van UAN, opgelost in water of in ammoniakwater, vallende onder GN-code 3102 80 00, van oorsprong uit Algerije, Wit-Rusland, Litouwen, Rusland en Oekraïne.

2. Het recht, uitgedrukt in EUR per t, bedraagt voor de hierna genoemde landen:

Land	Onderneming	Bedrag van het recht (per t)	Aanvullende Taric-code
Algerije	Alle ondernemingen	6,88 EUR	A999
Wit-Rusland	Alle ondernemingen	17,86 EUR	—
Litouwen	Alle ondernemingen	3,98 EUR	—
Rusland	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Russian Federation, Stavropol region Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 EUR	A176
	Alle andere ondernemingen	20,11 EUR	A999
Oekraïne	Alle ondernemingen	26,17 EUR	—

3. Indien de goederen werden beschadigd voor zij in het vrije verkeer werden gebracht en de werkelijk betaalde of te betalen prijs dientengevolge verhoudingsgewijze wordt verlaagd voor het bepalen van de douanewaarde overeenkomstig artikel 145 van Verordening (EG) nr. 2454/93 van de Commissie ([1]) wordt het bedrag van het antidumpingrecht, berekend op basis van de voorgenoemde bedragen, verlaagd met een percentage dat overeenstemt met de verhoudingsgewijze verlaagde werkelijk betaalde of te betalen prijs.

4. In afwijking van lid 1 is het definitieve recht niet van toepassing op ingevoerde goederen die in het vrije verkeer worden gebracht overeenkomstig het bepaalde in artikel 2.

5. Tenzij anders vermeld, zijn de bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

6. De procedure betreffende de invoer van oplossingen van UAN uit Slowakije wordt beëindigd.

Artikel 2

1. Goederen die worden ingevoerd overeenkomstig de verbintenissen die zijn aangeboden door

Onderneming	Land	Aanvullende Taric-code
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra Alger	Algerije	A107

en die door de Commissie zijn aanvaard, zijn bij het in het vrije verkeer brengen vrijgesteld van het in artikel 1, lid 2, vermelde antidumpingrecht wanneer zij door de voorgenoemde onderneming zijn vervaardigd en rechtstreeks zijn uitgevoerd naar en gefactureerd aan een importerende onderneming in de Gemeenschap en onder de desbetreffende aanvullende Taric-code zijn aangegeven.

([1]) PB L 253 van 11.10.1993, blz. 40.

2. De vrijstelling is afhankelijk gesteld van de voorwaarde dat aan de bevoegde douanediensten van de betrokken lidstaat een door de exporterende onderneming afgegeven geldige verbintenisfactuur wordt overgelegd die de in de bijlage van Verordening (EG) nr. 617/2000 vermelde essentiële gegevens bevat.

Artikel 3

De bedragen waarvoor zekerheid is gesteld door middel van de voorlopige antidumpingrechten die zijn opgelegd bij Verordening (EG) nr. 617/2000 betreffende de invoer van oplossingen van UAN uit Algerije, Wit-Rusland, Litouwen, Rusland en Oekraïne worden ingevorderd ten bedrage van het definitief opgelegde recht. De bij wijze van zekerheidstelling overgemaakte bedragen die het definitieve antidumpingrecht overschrijden, worden vrijgegeven.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 18 september 2000.

Voor de Raad

De voorzitter

H. VÉDRINE